

Res je bila Mallorca!!!

Poročilo o Erasmus študijski izmenjavi.

Miquel Lacomba ARQUITECTE

Palma de Mallorca, Španija

Vse skupaj se je začelo čisto slučajno, prepleteno z oddajo o prodaji nepremičnin na Mallorci in nedolžnim pozdravom sošolke, ki je bila v tistem času na študijski izmenjavi. Občudovanja vredno se mi je zdelo, da je brez obotavljanja in z veliko zagnanostjo šla iskat nove izkušnje in znanja v tujino in za nekaj mesecev pustila doma svoje najbližje.

Razmišljala sem. Eno leto je lahko veliko, vendar če ga postaviš pred celo življenje, potem stvar pravzaprav niti ni tako huda.

Med pogovorom, kako je in kaj ustvarja, je pogovor kmalu pripeljal do tega zakaj ne bi tudi sama šla in poskusila, da ni nič tako groznega in naj se pozanimam na šoli.

Vse je bila le igra. »*Na bluff*« sem poslala na šolo e-mail z vprašanjem, če imajo kakšne veze glede študijske prakse na Mallorci. Edino kar sem si mislila je bilo, da bi bilo zabavno in bi naredila nekaj koristnega zase. Neke tihe slutnje, da me septembra nebo v Sloveniji, da je to čas, ki je namenjen, da ga preživim drugje, nisem upoštevala.

Ampak! Preden sem sploh lahko karkoli dojela, sem se znašla v viharju klicev, papirjev in z enim izhodom – ga. Jasmino Perovšek, ki mi je rekla »*Melita n'č misl't, ti sam pojdi!!*«

In v moji glavi je bil samo en stavek – Zdaj ali nikoli!

Vse se je odvijalo hitro. Najprej sem dobila nekaj informacij od študentk, ki so že bile na Mallorci. Od njih sem dobila tudi prve naslove stanovanj. Začelo se je iskanje stanovanja in letalskih kart.

Dan odhoda se je bližal. Pot se je začela z avtom do Milana, od koder sva z fantom letela v Palmo – glavno mesto Mallorce. Vse je potekalo tekoče, stanovanje je bilo super, sestanovalka tudi in prvi teden »aklimatizacije« in aktivnega raziskovanja je bil pred mano.

Z delom sem začela 1. septembra. Začetek je bil dokaj miren, kar mi je čisto ustrezalo. Kakšno je delo in kaj lahko pričakujem od g. Miquela, sem približno vedela preko izkušenj bivših študentk.

Danes lahko rečem, da je gospod Miquel čisto v redu človek, simpatičen in zabaven, še posebno takrat, ko me je občasno poslal na »*special mission*«- sprehod po mestu do arhitekturnega centra. Res lepi trenutki!!

Posvetila sem se prenovljeni hiši, katera se je iz stare družinske hiše spremenila v objekt z dvema stanovanjema. Delala sem večinoma 3D vizualizacijo prostorov v 3ds MAXu, Photoshopu, risanje projektov v Auto Cadu. Na koncu, ko smo izvajali zadnje korekcije in se med sabo že vsi smejali detajlom, katere smo vedeli na pamet, sem zaključila z delom makete, katerega sem se nadvse razveselila.

Povzetek delovne izkušnje je tak: Delati za nekoga, ni lahko. Predvsem zato, ker projekt ni tvoj in tvoje mnenje je malo upošteevano oz. sploh ni – kar je sicer logično. Nenehne korekcije in posvečanje pozornosti določenim detajlom (ki se ti v tistem trenutku zdijo povsem nepotrebni – a so ključni), so bili včasih prav naporni. Vendar vsaka šola nekaj stane. Korak za korakom sem se srečala z nauki, izluščenimi med vrsticami in z opazovanjem poteka dela, sem pridobila določen okvir, kaj sploh pomeni delo v biroju.

Nadvse pomembna znanja sem pridobila od sodelavcev, saj smo si med seboj pomagali, si delili izkušnje in mnenja.

Z novimi prijatelji, ki so bili od vsepovsod, smo dobro sodelovali, delali, se pritoževali med seboj, se smejali in odkrivali ta mali biser od Mallorce!

Lahko rečem, da sem imela srečo spoznati ljudi, kateri so danes moji novi prijatelji.

Kljub vsemu, pa je bila moja glavna naloga in glavni razlog, da sem izbrala ravno Mallorco, preučiti mediteranski stil hiš. Kaj lahko rečem?? – Nooooo!!

Pri raziskovanju starega mestnega jedra sem se srečala z prekrasnimi notranjimi vrtovi in palačami, ogromnimi vrati in pravljimi stopnišči.

Čeprav je španski stil sam po sebi mogoče »nekoliko« kičast, so ljudje zelo okusno združili mero kiča z nekimi čistimi linijami.

Arhitektura, zgodovina, mala mesta in narava so enostavno dih jemajoči!!!

Dočakali smo tudi dan, ko nas je g. Miquel peljal pokazat enega izmed njegovih dokončanih projektov. Kar je bilo zelo zanimivo videti v živo, še posebej, ker smo bili vsi seznanjeni s projektom, ter z izdelano maketo.

Doživetij je bilo nekaj. Dnevi so minevali, a na koncu sem bila vesela, da je končno prišel čas odhoda.

Danes lahko rečem samo hvala vsem, ki so mi pomagali, da sem danes bogatejša z izkušnjami, novimi prijatelji in z znanjem.

Glede bivanja v tujini lahko rečem le, da: mesto je mesto, ljudje so ljudje in hiše so hiše. Strah, da greš nekam daleč stran, je nepotreben. Spoznaš novo kulturo, ljudi, prijatelje in vsak korak te obogati in te nekaj nauči.

No mogoče pa vseeno ni vse tako popolno. Danes, tukaj doma, pogrešam svoje nove prijatelje!! Ljudi, ki so bili za tri mesece moja družina. Ampak, 1 km ali 10km, je še vedno samo kilometer.

In za konec. Mallorca –»*Mi incanta!*«

Melita Furlan, absolventka Notranje opreme, leto 2010